ଗାୟତ୍ରୀବାଳା ପଣ୍ଡାଙ୍କ କବିତା ସଂକଳନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ:

ଆହତ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି(ସମ୍ବାଦ-୩ ଫେବୃୟାରୀ, ୨୦୦୨)

ଗୋଟିଏ ବାକ୍ୟରେ କହିବାକୁ ଗଲେ ଗାୟତ୍ରୀବାଳା ପଣ୍ଡାଙ୍କ ପ୍ରଥମ କବିତା ସଂକଳନ "ଆହତ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି" ପଠନର ଅନୁଭବ ଦୀର୍ଘ ରୌଦ୍ରଦଗ୍ଧ ଗ୍ରୀଷ୍ମର ଅତ୍ୟାଚାର ପରେ ପ୍ରଥମ ବର୍ଷାର ମଧୁର ଅନୁଭବପରି ଅତ୍ୟନ୍ତ ମଧୁର । "ଆହତ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି"କବିତା ସଂକଳନର ପ୍ରତ୍ୟେକ ପୃଷ୍ଠାରେ, କବିଙ୍କର ନିଜକଥା ଅନ୍ତଃସ୍ୱରଠୁ ନେଇ ଶେଷତମ କବିତା 'ଅନ୍ଧାନୁଭବ'ର ଶେଷ ଧାଡ଼ି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସବୁଠାରେ ତାଙ୍କର ପରିପକ୍ୱ ଚିନ୍ତାଧାରା ଓ ସ୍ୱଚ୍ଛ ସହଜ ପ୍ରକାଶଭଂଗୀର ଚିହ୍ନ ସୁସ୍ପଷ୍ଟ । ଏ ସଂକଳନରେ ପ୍ରଚୁର ଭଲ କବିତା । "ଆହତ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି"ବାସ୍ତବରେ ନୂଆ ଓଡ଼ିଆ କବିତାପାଇଁ ଅୟୁତ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ।

ଅସ୍ପଷ୍ଟ ଈଶ୍ୱର(ଝର୍କା)

ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ଶୁଦ୍ଧ କବିପ୍ରାଣର ଆତୁର କାମନା ଓ ପ୍ରାର୍ଥନାର କବିତା ସଂକଳନ ହେଉଚି ଅସ୍ପଷ୍ଟ ଈଶ୍ୱର । ମିଥ୍ୟା ଆଡ଼ମ୍ବରର ଅପସୃୟମାନ ଇଲାକାରେ ଧନ୍ଦି ହେଉଚି ଆଧୁନିକ ମଣିଷ । ଫଳରେ ଅନ୍ତଃକରଣରୁ ତା'ର ଧୀରେଧୀରେ ଅପସରି ଯାଉଚି ଈଶ୍ୱରୀୟ ସ□ାଟି । କବିତାଗୁଡ଼ିକରେ ରହିଛି ଗୀତିମୟ ଲଳିତ ମାଧୁର୍ଯ୍ୟ । କବିତାଗୁଡ଼ିକ ଭାବୋଦ୍ଦୀପକ ଆଉ ଖୁବ୍ ବେଶୀ ଅନ୍ତରଂଗ । ଏଠି ଶବ୍ଦର ଭାବପ୍ରକଟଠାରୁ ତତୋଧିକ ନିଃଶବ୍ଦର ଭାବ ସଂଗୁପ୍ତ ।

ଅଣାୟ□(ଉଦ୍‌ଭାସ-ସେପ୍ଟେମ୍ବର, ୨୦୦୬)

ଅଣାୟ□ରୁ ଯେକୌଣସି କବିତା ଉଠାଇନେଲେ ଆମ ହୃଦ୍‌ବୋଧ ହେବ ଯେ ସେଥିରେ ସାଂପ୍ରତିକ ସମାଜ ଓ ସମୟର ଯଥାର୍ଥ ରୂପଚିତ୍ର ସଫଳ ଭାବେ ଅଂକିତ । ଅଧିକାଂଶ କବିତାର ବିଷୟବସ୍ତୁ ଅପାରମ୍ପରିକ ଓ ପ୍ରକାଶଭଂଗୀ ସ୍ୱଚ୍ଛ ତଥା ସାବଲୀଳ ।

ଅଣାୟ□(କଥା କଥା କବିତା କବିତା-ପାର୍ବଣ, ୨୦୦୬)

ଏ ସଂକଳନର କବିତାଗୁଡ଼ିକରେ ଉଭୟ ପ୍ରସଂଗ ଓ ପରିବେଷଣ- ଉଭୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ କବିଙ୍କର ପରିପକ୍ୱତା ସହଜରେ ଆଖିରେ ପଡ଼େ । କବିତାଗୁଡ଼ିକର ବିଷୟ-ବୈଚିତ୍ର୍ୟ ବେଶ୍ ପ୍ରଶସ୍ତ ଓ ସଂପ୍ରସାରିତ । ସମକାଳୀନ ତଥା ସର୍ବକାଳୀନ ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରସଂଗ କବିତାଗୁଡ଼ିକର ଭାବ-କେନ୍ଦ୍ର ଭାବେ ପରିଗୃହୀତ । ମାନବବାଦୀ ଚେତନା, ସଂବେଦନଶୀଳତା, ଆତଂକବାଦର ବୀଭତ୍ସତା, ବଧୂହତ୍ୟା, ପ୍ରଶାସନର ସ୍ଖଳନ, ରାଜନୈତିକ/ସାମାଜିକ/ପ୍ରଶାସନିକ/ନ୍ୟାୟିକ/ଧାର୍ମିକ/ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପ୍ରତାରଣା, ଶୋଷଣ-ଧର୍ଷଣ-ଅନ୍ୟାୟ-ଅତ୍ୟାଚାର-ପୀଡ଼ନର ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ଏବଂ ଏକ ପରିପ୍ଳୁତ ଆସନ୍ତାକାଲି ଲାଗି ପ୍ରଚୁର ପ୍ରତ୍ୟୟ ଓ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି: ଏ ସମସ୍ତ ମାନବବାଦୀ ଆବେଗ ଓ ମନନ କବିତାଗୁଡ଼ିକର ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଆୟତନକୁ ଚିହ୍ନାଇ ଦିଅନ୍ତି ।

ଗାଁ(ଧ୍ୱନୀ ପ୍ରତିଧ୍ୱନୀ-୧୧ ସେପ୍ଟେମ୍ବର, ୨୦୦୮)

ଏ ସଂକଳନରେ ଗାୟତ୍ରୀବାଳା ପଣ୍ଡାଙ୍କ ଶବ୍ଦଚୟନ ଖୁବ୍ ସାବଲୀଳ, ପାତ୍ରାନୁକୂଳ । ସମସାମୟିକ ସାମାଜିକ ସଂବେଦନାର ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି ଓ ସାମାଜିକ ପ୍ରତିବଦ୍ଧତାର ସ୍ୱର ଉ□ୋଳିତ କରିବାରେ କବି ଗାୟତ୍ରୀବାଳା ବେଶ୍ ସଫଳ । ଏ ଗାଁ ସଂକଳନ ଗଢ଼ିଉଠିଛି କେତେକ ବେଶ୍ ସଂବେଦନଶୀଳ ଚରିତ୍ରମାନଙ୍କର ମାନବୀୟ ବ୍ୟଥା ଓ ଗାଥାକୁ ଆଧାର କରି । ପ୍ରତ୍ୟେକ କବିତାର ଆବେଗ, ଉଦ୍‌ବେଳନ ଓ ଅଭିବ୍ୟକ୍ତିର ସ୍ୱରରେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତା ପରିଲକ୍ଷିତ ।

ଯେତିକି ଦିଶୁଚି ଆକାଶ(ବିଜୟା, ମାର୍ଚ୍ଚ-୨୦୧୨)

ଏହି ସଂକଳନରେ ଥିବା କବିତାରେ ଗାୟତ୍ରୀବାଳା ପଣ୍ଡାଙ୍କ ଉଚ୍ଚାରଣ ଯେତିକି ସ୍ପଷ୍ଟ, ସେତିକି ଅଭ୍ୟଂତରସ୍ପର୍ଶୀ । ତାଙ୍କ କବିତାରେ ପ୍ରକଟିତ ନାରୀବାଦର ସ୍ୱର ବିଦ୍ରୋହର ନୁହେଁ, ଆତ୍ମପ୍ରତ୍ୟୟର । ନାରୀ ଚେତନାର ବିଭିନ୍ନ ଅଭାବନୀୟ ଦିଗଗୁଡ଼ିକ ତାଙ୍କ କବିତାରେ ବିନ୍ୟାସର ଛନ୍ଦରେ, ପ୍ରତୀକ ଓ ଚିତ୍ରକଳା ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କିମ୍ବା ପରୋକ୍ଷ ଭାବେ ପ୍ରତିଭାତ ହେବାର ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିହୁଏ । କବିତାର ନାନ୍ଦନିକତା ଓ ସମ୍ବେଦନଶୀଳତା ଉଭୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଗାୟତ୍ରୀ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଯତ୍ନବାନ୍ । ଗାୟତ୍ରୀ ମୁଖ୍ୟତଃ ବୌଦ୍ଧିକତା ଅପେକ୍ଷା ଆବେଗକୁ ଅଧିକ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି ତାଙ୍କ କବିତାରେ । ସେଇଥିପାଇଁ ବୋଧହୁଏ ତାଙ୍କ କବିତାର ପ୍ରବହମାନତା ଅପ୍ରତିହତ ଭାବରେ ଗତିଶୀଳ । ଗାୟତ୍ରୀ ତାଙ୍କ କବିତାରେ ଏକକ ଚିତ୍ରକଳ୍ପ ଅପେକ୍ଷା ସାମଗ୍ରିକ ଚିତ୍ର ବିନ୍ୟାସରେ ରୁଚି ରଖିଛନ୍ତି ।

ଇତିହାସର ତଥ୍ୟ ଓ ତ□କୁ କାବ୍ୟିକତାର ସ୍ତରକୁ ଉନ୍ନୀତ କରେଇବା ହିଁ ଏହି କବିତାଗୁଡ଼ିକର ଅଭିନବତ୍ୱ । ଗାୟତ୍ରୀଙ୍କ ଇତିହାସର ଅବବୋଧ ଏପରି ଯାହା କାଳର ପୃଷ୍ଠପଟରେ ଘଟଣାମାନଙ୍କ ପ୍ରବାହ ଯେଉଁଥିରେ ଭବିଷ୍ୟତ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଏବଂ ଇତିହାସର ପରିଣତି ଅନୁଭବଯୋଗ୍ୟ । ତାଙ୍କ କବିତା ସମକାଳର କବି ଓ କବିତା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏକ ଏକ ବିସ୍ମୟ ଏବଂ ମୁଗ୍ଧ ଦୃଷ୍ଟି ଓ ବିଭୋରପଣରେ ଆଚ୍ଛନ୍ନ ।

ଆଖି ନାହିଁ କାନ ନାହିଁ

ଏହି କବିତା ସଂକଳନର କବିତାସବୁ ତୀବ୍ର ପ୍ରତିବାଦ ଓ ଗଭୀର ସମ୍ବେଦନଶୀଳତାର ଏକ ସୁନ୍ଦର ସମାବେଶ । ରାଜନୈତିକ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଦୃଶ୍ୟପଟଠୁଁ ନେଇ ଆଦିବାସୀ, ଦଳିତ ତଥା ଅନ୍ୟ ନିମ୍ନବର୍ଗ ସମାଜର ପ୍ରକୃତ ସମସ୍ୟା, ନୈତିକତାର ଅବକ୍ଷୟଠୁଁ ନେଇ ବିସ୍ଥାପନ, ଧର୍ମ, ନାରୀ ଓ ଶିଶୁ ନିର୍ଯ୍ୟାତନା ଭଳି ସ୍ପର୍ଶକାତର ପ୍ରସଙ୍ଗ ଇତ୍ୟାଦି ବିଷୟବସ୍ତୁକୁ ନେଇ ଲେଖାଯାଇଥିବା କବିତାରେ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଅନ୍ତର୍ଦୃଷ୍ଟି ଓ ଉପଲବ୍ଧିର କଳାତ୍ମକ ଉଚ୍ଚାରଣ ସୁସ୍ପଷ୍ଟ । ପରମ୍ପରା ଉପରେ ଛିଡ଼ାହୋଇ ପାରମ୍ପରିକ ସତ୍ୟ ଓ ବିଶ୍ୱାସକୁ ପ୍ରଶ୍ନ କରିବା କବିତାଗୁଡ଼ିକର ଅନନ୍ୟ ସାହସ । ଜୀବନ ପ୍ରତି, ଆମକୁ ଘେରି ରହିଥିବା ବ୍ୟବସ୍ଥା ଓ ଅବସ୍ଥା ପ୍ରତି ତୀବ୍ର କଟାକ୍ଷ, ଶ୍ଳେଷଭରା ଦୃଷ୍ଟିଭଂଗୀ ସହ ମଣିଷର ଦୋଦୁଲ୍ୟମାନ ସ୍ଥିତିପ୍ରତି ତୀବ୍ର ବ୍ୟଂଜନା କବିତାର ମୌଳିକତ୍ୱ । ଏଥିରେ ଥିବା ୨୪ଟି ଦୀର୍ଘ କବିତାରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ କବିତା ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ଓ ସୂଚନାଧର୍ମୀ । ମାନବତାର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପାଇଁ ପ୍ରକଟିତ ଆତ୍ମପ୍ରତ୍ୟୟ ହିଁ କବିତାଗୁଡ଼ିକର ବିଶେଷତ୍ୱ ।

ଏ ରାତିର ଯେତେ ତାରା

ସତ୍ୟର ନଗ୍ନ ଉପସ୍ଥାପନା ନୁହେଁ, ବରଂ ସତ୍ୟକୁ ଉପଯୁକ୍ତ ଶବ୍ଦ, ଶୈଳୀ ଓ କାରିଗରି ଦ୍ୱାରା କାବ୍ୟିକ ପର୍ଯ୍ୟାୟକୁ ଉନ୍ନୀତ କରି ପାଠକକୁ ତଟସ୍ଥ କରିଦବା ଏ ସଂକଳନରେ ଥିବା ୮୪ଟି ଯାକ କବିତାର ବିଶେଷତ୍ୱ । ନାରୀର ଅସ୍ତିତ୍ୱ ଓ ଅସ୍ମିତାକୁ ନେଇ ଅନେକ କବିତା ଏ ସଂକଳନରେ । ନାରୀ ସମାଜକୁ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିବାର ସାହସ, ମୁକ୍ତ କଣ୍ଠରେ ନିଜର ପ୍ରେମକୁ ସ୍ୱୀକାରିବାର ସ୍ପର୍ଦ୍ଧା ଓ କ୍ଷତ ଭିତରୁ ମୁକୁଳିଆସି ପ୍ରଜାପତି ପରି ଉଡ଼ିବୁଲିବାର ସ୍ୱପ୍ନ ଅନେକ କବିତାର ମଂଜ । ଶବ୍ଦ ଓ ବିଷୟବସ୍ତୁ ଚୟନରେ କବି ଖୁବ୍ ନିଷ୍ପାପର ଓ ସତର୍କ । ଶବ୍ଦ-ଚିତ୍ର ସରଳ ଅଥଚ ଭାବ ଉଦ୍ରେକକାରୀ । ବାକ୍ ଭଂଗୀର ନିଖୁଣ ଓ ନିପୁଣ ପ୍ରୟୋଗ ସହ

କବିତାଗୁଡ଼ିକରେ ପ୍ରତିଫଳିତ କାବ୍ୟ ଚେତନା ଅତି ସୂକ୍ଷ୍ମ, ଗଭୀର ଓ ଦିଗପ୍ରସାରୀ । ସଂଯତ, ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଉଚ୍ଚାରଣ, ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହାରରେ ପରିପକ୍ୱତା, କବିତାଗୁଡ଼ିକର କ୍ଷୁଦ୍ର କଳେବର ଓ ଚିତ୍ରମୟତା କବିତାଗୁଡ଼ିକର ସ୍ୱାତନ୍ତ୍ର୍ୟ ।

ବାଘ

ବାଘ ସହିତ ମଣିଷର ସଂପର୍କ ଯେ ଆଦିମ ଓ ସର୍ବକାଳୀନ ଓ ବାଘକୁ ନେଇ ମଣିଷ ଭିତରେ ଥିବା ଆଦିମ ଭୟ ବି ସର୍ବକାଳୀନ ତାହାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇ ନ ପାରେ । ବାଘଭିତରର ବାଘ-ଭାବ ଏବଂ ମଣିଷଭିତରର ବାଘ-ଭାବ ଭିତରେ ଥିବା ଫରକଟି ଏତେ ନଗଣ୍ୟ ଯେ ତାହା ଗୋଟିଏ ବିନ୍ଦୁଭଳି ମନେହୁଏ । ମଣିଷ ଭିତରେ ଯେ ଅଦୃଶ୍ୟ ବାଘଟିଏ ଥାଇପାରେ ଓ ମଣିଷର ବାଘ-ଭାବ ବି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭୟଂକର ହୋଇପାରେ, ତାହା ହିଁ ଏହି କବିତାଗୁଡ଼ିକର ଆଧାର । ବାଘ ମିଥ୍ ନୁହେଁ, ନିଜେ ନିଜକୁ ଦିଗ୍‌ଦର୍ଶନ ଦଉଥିବା ଦୂରଦର୍ଶୀ ପ୍ରାଣୀ, ମଣିଷ ବି ମିଥ୍ ନୁହେଁ ନିଜେ ନିଜକୁ ଦିଗଭ୍ରଷ୍ଟ କରିପକଉଥିବା ଅଦୂରଦର୍ଶୀ ପ୍ରାଣୀ । ବାଘ ମିଥ୍ ନୁହେଁ, ବରଂ ମଣିଷ ମନର ଗୂଢ଼ତମ ରହସ୍ୟାବୃତ ଭାବ- ଅରଣ୍ୟରେ ଚଲାବୁଲା କରୁଥିବା ଗୋଟେ ଆଦିମ ହିଂସ୍ରତା ।

ବିସର୍ଜନ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଗଳ୍ପ (ଗଳ୍ପ ସଂକଳନ)

ଗାୟତ୍ରୀବାଳା ପଣ୍ଡା ତାଙ୍କ ଗଳ୍ପରେ ଗ୍ରାମ୍ୟ-ଓଡ଼ିଶାର ଚିତ୍ର ଯେପରି ଅପୂର୍ବ ଦକ୍ଷତାର ସହିତ ଚିତ୍ରଣ କରିଛନ୍ତି; ସେହିପରି ଅନ୍ତର୍ଭେଦୀ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଗଳ୍ପର ଚରିତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ ଜୀବନ୍ୟାସ ଦେଇ ପାଠକମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ସେମାନଙ୍କର ଅଭଙ୍ଗା ମୂ□ ଗଢ଼ି ତୋଳିଛନ୍ତି । ମଣିଷ ଜୀବନର ଗଭୀର ଜୀବନାନୁଭୂତି, କାରୁଣ୍ୟ, ସଂବେଦନଶୀଳତା, ଶିଶୁ ଶ୍ରମିକ ସମସ୍ୟା ଓ ଶିଶୁ ମନସ୍ତ□ ହିଁ ତାଂକ ଗଳ୍ପର ମୁଖ୍ୟ ସ୍ୱର । ତେଣୁ ଗଳ୍ପଗୁଡ଼ିକ ସରସ ଓ ସୁଖପାଠ୍ୟ । ସବୁ ଅସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣତା, ଅବ୍ୟବସ୍ଥା ଓ ଅସୁନ୍ଦରପଣ ଭିତରେ ଜୀବନର ବାସ୍ତବତା ଓ ଚରମ ସତ୍ୟତାକୁ ବାଟ କଢ଼େଇ ନଉଥିବା ଏହି ଲେଖିକା ତୀବ୍ର ଭାବରେ ଜୀବନବାଦୀ । "ଗାଁ" କବିତା ସଂକଳନ ଭଳି ଗାୟତ୍ରୀବାଳା ପଣ୍ଡାଙ୍କ ଏହି ଗ୍ରାମ୍ୟ ଜୀବନର ଗଦ୍ୟଗାଥା ପାଠକମାନଙ୍କୁ ଆଲୋଡ଼ିତ କରିବ ବୋଲି ମୋର ବିଶ୍ୱାସ ।

--ଡ. ବିଭୂତି ପଟ୍ଟନାୟକ

ଧୂପ୍ କୋ ରଂଗ୍(ଦୈନିକ ଜାଗରଣ, ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ)

ଏହି ସଂକଳନରେ ଥିବା କବିତାଗୁଡ଼ିକ ସମୟର ସମ୍ବେଦନଶୀଳ ଦସ୍ତାବିଜ୍ । ସମୟର ନିଚ୍ଛକ ସତ୍ୟ ବୟାନ କରିବା ସହ ସାମାଜିକ ବାସ୍ତବତାର ନଗ୍ନ ଚିତ୍ରଣ, ଅବସାଦର ଉଦ୍ଘାଟନ, ନାରୀର ସାମାଜିକ ସ୍ଥିତିର ସମ୍ବେଦନଶୀଳ ଉପସ୍ଥାପନ ଏଥିରେ ଥିବା କବିତାଗୁଡ଼ିକର ବିଶେଷତ୍ୱ । ସମକାଳୀନ କବିତାରେ ଗାୟତ୍ରୀବାଳା ପଣ୍ଡାଙ୍କ କବିତା ଉଚ୍ଚକୋଟୀର ଓ ଏହି ସଂକଳନର ଶୀର୍ଷକ ହିଁ ଏକ ନୂତନ ପରିବ□ନର ଦାବି ରଖେ ।

ପବନ କରଣ, ବିଶିଷ୍ଟ ହିନ୍ଦୀ କବି

'ଧୂପ୍ କୋ ରଂଗ୍' ସଂକଳନରେ ସ୍ଥାନିତ ଗାୟତ୍ରୀବାଳା ପଣ୍ଡାଙ୍କ କବିତା ପ୍ରାଥମିକ ଲକ୍ଷଣରୁ ସ୍ତ୍ରୀ-ମନସ୍କ କବିତା ଭଳି ମନେହେଉଥିଲେ ହେଁ ଏହା ପ୍ରକୃତରେ ସମାଜମନସ୍କ କବିତା । ସମାଜରେ ଚାଲୁଥିବା ଅନ୍ତସଂଘର୍ଷ, ବିଦ୍ରୋହ ଓ ବିପର୍ଯ୍ୟସ୍ତ ବିଚାରର ସୁବିନ୍ୟସ୍ତ ଉପସ୍ଥାପନା ଏହି କବିତାଗୁଡ଼ିକର ବିଶେଷତ୍ୱ । ପ୍ରତୀକ ତାଂକ କବିତାର ସ୍ଥାୟୀ ଭାବ ଯାହା କବିତାକୁ ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଓ ସୁନ୍ଦର କରିଥାଏ । କବିତାରେ ସମ୍ବେଦନଶୀଳ ମନର ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି ଓ ଆହତ ଭାବନାର ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି ସହିତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରତି ମୋହଭଂଗ ବି ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ ।

ମହେନ୍ଦ୍ର ଶର୍ମା, ହିନ୍ଦୀ ଅନୁବାଦକ

ନୂଆ କିସମର ଆ□ ଓ ଜବରଦସ୍ତ ଉଷ୍ମତା ସହିତ ସହଜ ଢଂଗରେ ଜୀବନର ମୂଳ ଓ ତାର ଅସୀମ ସମ୍ଭାବନାକୁ ଛୁଇଁ, ଜୀବନକୁ ସକ୍ଷମ ଓ କ୍ଷମଣୀୟ କରିବା ହିଁ ଗାୟତ୍ରୀବାଳା ପଣ୍ଡାଙ୍କ ଏହି ସଂକଳନସ୍ଥ କବିତାର ନିଜସ୍ୱ ମୌଳିକତା । ସତ୍ୟର ନିକଟତମ ଓ ଘନିଷ୍ଠତମ ହେବାପାଇଁ କବିତାକୁ ଯେଉଁ ଦୃଷ୍ଟିର ଆବଶ୍ୟକତା ପଡ଼େ ଗାୟତ୍ରୀଙ୍କ କବିତାରେ ତାହା ଦେଖି ପାଠକକୁ ଏକ ଉଷ୍ମ ଆଶ୍ୱସ୍ତିବୋଧ ମିଳେ । ଅସ୍ତିତ୍ୱର ସମ୍ଭାବନାକୁ ଖୋଜିବା ହିଁ ଏକ କାରୁଣିକ ବ୍ୟାପ୍ତି । ତାଂକ କବିତା ଏହି ବ୍ୟାପ୍ତିକୁ ସ୍ପର୍ଶକରି ତାର ନିକଟତର ହେବାସହ ପୁର୍ନସମ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥାଏ । ଏଥି ସହିତ ପ୍ରତିରୋଧର ସକରୁଣ ଉପସ୍ଥିତି ସମୟକୁ ନୂତନ ଆୟାମ ଦେଇଥାଏ ।